

PÁ 26. října – Podněty k zamyšlení

„Kristus neuznával žádné národnosti, společenské ani náboženské rozdíly. Zákoníci a farizeové chtěli, aby jim všechny nebeské dary přinesly pro jejich národ okamžité výhody. Zároveň se snažili o toto pozeňání připravit Boží lid v ostatních částech světa. Kristus však přišel, aby zbournal všechny zdi, které vedou k rozdělení. Přišel ukázat, že jeho dar milosti a lásky je stejně neomezený jako vzduch, který dýcháme, a světlo a déšť, které dopadají na zem.

Kristus uznával jen takové náboženství, ve kterém neexistují privilegované skupiny. Náboženství, ve kterém jsou věřící ze Židů i z pohanů, svobodní i poddaní, spojení všeobecným bratrstvím a jsou si před Bohem rovni. Jeho jednání neovlivňovaly žádné politické otázky. Nedělal rozdíl mezi bližními a cizinci, přáteli a nepřáteli. Jeho srdci byl drahý každý, kdo pociťoval žízeň po vodě života.“ (9T 190.191)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte společně o následujícím citátu: „Ve čtvrté kapitole Listu Efezským je jasně a jednoduše zjeven Boží plán, aby všechny jeho děti poznaly pravdu a žily podle ní. Cílem budování a zachovávání jednoty církve je, aby členové mohli zjevovat světu zdravé náboženství.“ (6BC 1117) Které myšlenky ze 4. Kapitoly Listu Efezským poukazují na jednotu církve? Co můžeme pro udržování této jednoty udělat?

2. Otázka jednoty je úzce spojena s pokorou a podřízením. Jak by bez těchto postojů mohla existovat v církvi jednota? Pokud jsme pyšní, sebevědomě přesvědčení o vlastní pravdě a neochotní poslouchat ostatní, pak určitě nebudeme prožívat žádnou skutečnou jednotu. Jak se můžeme naučit pokoře a podřízením?

3. Jak můžeme prožívat jednotu i přesto, že se ne vždy a ve všem zcela shodneme?

✧ Texty na tento týden – Ef 1:3–14; Ga 4:7; Ef 2:11–22; 4:1–6.11; Mt 20:25–28; Ef 5:15–6:9

✧ Základní verš

„Když nám [Bůh] dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu.“ (Ef 1:9.10)

V prvním století patřilo město Efez mezi nejvlivnější města nejen Malé Asie, ale i celé Římské říše. Církev v Efezu tvořili Židé, bývalí pohané a lidé z různých sociálních vrstev. Tato různost mohla být příčinou mnoha konfliktů – kdyby nebylo Krista a jednoty, kterou v něm mohli prožívat jako součásti Kristova těla. Právě proto je ústředním tématem Pavlova Listu Efezským apoštolova obava o jednotu křesťanů.

Pavlovo vnímání jednoty křesťanů mělo dva rozměry: (1) jednota církve, v níž křesťané ze Židů a z pohanů tvoří jedno tělo, a (2) jednota vesmírná, v níž všechno na nebi i na zemi nachází svou konečnou identitu a jednotu v Kristu.

Zdrojem jednoty je Kristus. V tomto dopise se mnohokrát objevuje Pavlův výraz „v Kristu“ a „s Kristem“, aby tímto způsobem vyjádřil, co Bůh vykonal pro nás a pro celý vesmír prostřednictvím života, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Tato jednota se naplno projevuje až na konci věků.

✧ Týden ve zkratce:

- Požehnání v Kristu
- Bourání zdí a budování svatého chrámu
- Jednota těla
- Vedoucí církve a jednota
- Mezilidské vztahy v Kristu
- Podněty k zamyšlení

NE 21. října – Požehnání v Kristu

Ef 1:3 „Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů.“

Ef 1:4-14 „⁴V něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. ⁵Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny ⁶a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. ⁷V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, ⁸kterou nás zahrnul ve vši moudrosti a prozíravosti, ⁹když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, ¹⁰že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. ¹¹On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání, ¹²abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. ¹³V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého ¹⁴jako závdavek našeho dědictví na vykoupění těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.“

Ř 8:17 „A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“

Ga 4:7 „A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.“

Ef 1:5.11 čsp „⁵Když nás podle zalíbení své vůle předurčil sobě k synovství skrze Ježíše Krista ... ¹¹V něm jsme se stali i dědici, když jsme byli předurčeni podle předsevzetí toho, který působí všechno podle rady své vůle.“

1Tm 2:6 „Dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.“

2Pt 3:9 „Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“

PO 22. října – Bourání zdi a budování svatého chrámu

Ef 2:19-22 „¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budování v duchovní přibýtek Boží.“

Ef 2:11-18 „¹¹Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezáni na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, ¹²že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. ¹³Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. ¹⁴V něm je náš pokoj, on dvojitě spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil ¹⁵zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. ¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmířil jejich nepřátelství. ¹⁷Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. ¹⁸A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem.“

Sk 21:29 „Viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu.“

Dt 10:16 „Obřezte tedy svá neobřezaná srdce a už nebudte tvrdšími.“

Ko 2:11.12 „¹¹V něm jste obřezáni obřezkou, která není udělána lidskou rukou; obřezka Kristova je odložením celého nevykoupeného těla. ¹²S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých.“

ÚT 23. října – Jednota těla

Ef 4:1-3 „¹Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, ²dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. ³Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“

Ef 4:1-3 B21 „¹Jako vězeň v Pánu vás tedy prosím, abyste svým životem dělali čest tomu povolání, které jste přijali. ²Buďte vždy pokorní a mírní, trpělivě se navzájem snášejte v lásce ³a usilujte zachovávat jednotu Ducha, spojení poutem pokoje.“

1K 13:1-7 „¹Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. ²Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. ³A kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. ⁴Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. ⁶Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. ⁷Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“

Ef 4:4-6 „⁴Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; ⁵jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, ⁶jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“

Ef 4:13 „Až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.“

ST 24. října – Vedoucí církev a jednota

Ef 4:11-13 „¹¹A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, ¹²aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.“

Mt 28:19-20 „¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Mt 20:25-28 „²⁵Ale Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velící je utlačují. ²⁶Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vašim služebníkem; ²⁷a kdo chce být mezi vámi první, buď vašim otrokem. ²⁸Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.““

ČT 25. října – Mezilidské vztahy v Kristu

Ef 5:15-21 „¹⁵Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; ¹⁶nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. ¹⁷Proto nebudte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně. ¹⁸A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ¹⁹ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce ²⁰a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. ²¹V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým.“

Ef 5:22-33 „²²Ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. ²⁹Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; ³⁰vždyť jsme údý jeho těla. ³¹Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. ³³A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Ef 6:1-9 „¹Děti, poslouvejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem. ²Cti otce svého i matku svou – je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: ³aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi. ⁴Otcové, nadržujte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána. ⁵Otroci, poslouvejte své pozemské pány s uctívou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista. ⁶Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli ⁷a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu. ⁸Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný. ⁹Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestrání.“